

РЕШЕНИЕ

№ 7583

гр. София, 31.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 06.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2183** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на У. К. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., срещу Решение № 627/06.02.2020г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че административният акт е незаконосъобразен, не били обсъдени всички факти и обстоятелства, което довело до нарушение на чл.35 от АПК и на чл.75, ал.2 от ЗУБ. В решението били развити мотиви за липсата на конкретни актове на насилие срещу молителя, но смисълът на бежанското право бил в неговия превантивен характер. Неправилни били и изводите за недоверие на представената бежанска история, доколкото имало противоречия в нея, то те били по несъществени въпроси, а и задължение на органа било да ги обсъди и изясни чрез допълнителни интервюта. Неправилно органът не приложил принципите, залегнали в чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ с оглед установената обстановка в Н.. В съдебно заседание адв. И., пълномощник на жалбоподателя, моли съда да върне преписката на административния орган с указания да разгледа и прецени още веднъж бежанската история с вече доказаните (в хода на делото) факти и обстоятелства.

Ответникът – председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт М., с представено пълномощно по делото, моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Сочи, че жалбоподателят не бил заявил директна заплаха за себе си, подал жалба два месеца и

половина след идването си в България, а не „в първия момент“, както би сторило лице, търсещо международна закрила. В страната липсвал въоръжен конфликт, който да оправдае предоставянето на хуманитарен статут.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за отхвърляне на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба от кандидата от 15.08.2019г. до ДАБ (л.93) за предоставяне на международна закрила. Същия ден е съставен регистрационен лист (л.90-92), в който е отразено, че кандидатът е гражданин на Н., [дата на раждане] в [населено място], Н., постоянно живеещ в [населено място], Н., с етническа принадлежност – игбо (ибо), по религия - „католик“, без професия, неженен, със средно образование, владеещ езици ибо и английски. Според заявеното при съставянето на регистрационния лист, родителите му са – баща Р. М., починал (не са посочени години) и майка – М. М., починала на 56г.; има трима братя – Е. на 22г., Ч. на 25г. и К. на 26г. Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.84). Представен е национален паспорт и виза за България, поставена в него (л.60 и л.61). Лицето е запознато срещу положен подпис с писмени указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България (л.85 и сл).

Съгласно чл.58, ал.9 от ЗУБ е изпратено писмо до ДАНС (л.57), на което е получен отговор (л.41) от ДАНС, че не възразява на лицето да се предостави закрила.

След надлежна покана (л.83), на 22.08.2019г. с лицето е проведено интервю (л.44-50). На него кандидатът потвърждава заявеното при регистрацията си. Заявява, че религиозните му проблеми са свързани с Б. Х.. Родителите му били убити от Б. Х.. Не помни точна дата, посочва февруари, март и май. Бил с тях вкъщи, застреляли ги пред него. Той успял да избяга. Това станало в града, в който живеели – М.-М., щата Б.. Отишъл с автобус в [населено място], в съседния щат А.. Но там започнали да стават същите неща. Б. Х. искали да ислямизират страната. Отседнал при местен човек на име Ф. за два дни. След това срещнал друг човек, който не бил нигериец, бил бял, и който от съжаление решил да му помогне без възнаграждение. Започнал да работи по документите му. Казал, че бил от България. Извадил му паспорт, след седмица получил и виза за България. Човекът платил билета му до България, дал му и около 120 евро за из път. Дал му и телефон, на който да се обади в България, но молителят го изгубил. В България случайно срещнал чернокож мъж – К., също християнин от Н.. Той го приел в дома си. Молителят заявява, че тримата му братя не били в къщата при нападението. След това нямал връзка с тях. Б. Х. започнали да тероризират всички щати. Това, което знае за района си е, че в него отскоро почнали да убиват, хвърляли бомби в църквите и в домовете на хората. Полицията и армията правели опити да се справят, но правителството спонсорирало Б. Х.. Молителят работил два месеца преди убийствата в магазин за строителни материали. Родителите му били учители в местното училище, баща му по биология, а майка му по английски език. Самият той не бил служил в армията, не членувал в политическа партия или организация, нито във въоръжена групировка, нямал проблеми с армията или полицията. Не бил съден, арестуван, срещу него не било оказвано насилие. Държава цел за него била България. Слушал за нея отдавна, гледал по интернет как тук се играе футбол. Тогава срещнал и човека от България и така решил да дойде тук. Иска да

остане и да работи тук. Страхува се за живота си ако се върне. В Н. нямало сигурност за никого. Б. Х. нападали всички, включително и полицейски участъци. Оплакали се в полицията и нищо не се случило. Изпитал огромен страх когато убили родителите му.

На 30.10.2019г. с кандидата е проведено второ интервю (л.26-29). На него той потвърждава заявеното до този момент пред ДАБ. Няма проблеми с официалните власти. Баща му бил учител по бизнес науки. При нападението на Б. Х. успял да избяга през задната страна на къщата. Някои от нападателите били с военни униформи, въпреки че не били войници. Всички били с маски. Станало през февруари или март. Той и много други хора отишли в полицията, но не получили никаква помощ. Той не се върнал, не присъствал на погребението на родителите си, но е сигурен, че са мъртви. Били общо трима братя – той, Е. на 16г. и К. на 14г., нямал сестри. В Н. нямало безопасно място. Няма при кого да се върне.

Към административната преписка са приложени две справки от У. (л.20 и л.21), от които е видно, че щатите Б. и А. не са съседни, а са разделени от няколко други щата. Б. е крайният североизточен щат, а А. е в най-южната част на страната.

Към административната преписка е приложена справка (л.16-19) на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в Н., актуална към 08.11.2019г. Според нея Б. Х. и Ислямска държава са въстанали в североизточната част на страната през 2018г. 1,8 милиона души били вътрешно разселени, а още 225 000 – в съседни страни. Убити били приблизително 1300 души. Съобщава се за незаконни и произволни убийства от правителството и от недържавни елементи, незаконни задържания, нарушения на правото на събрания и сдружаване, нарушаване на LGBTI, трафик на хора, насилие и сексуална експлоатация над жени и момичета.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.9-13). Приел е, че кандидатът не е направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него насилие, че в бежанската му история има множество противоречия, поради което е отказал предоставянето на блежански статут, както и че обстановката в Н. не е такава, че на лицето да бъде предоставен хуманитарен статут.

В хода на делото са представени още две справки от ДАБ, съответно актуални към 12.05.2020г. (л.102-107) и към 13.07.2020г. (л.129-140). Според тях десетки хиляди нигерийци са били убити през последните две десетилетия. Действията на Б. Х. са в североизточната и източната част на страната, съобщават се конкретни нападения в щатите Б., А., Й. и К.. В южната част (делтата на р. Н.) има конфликти за контрола над нефтопроизводството. Налице е голямо разселване в други 19 щата. Въстанието на Б. Х. в североизтока продължило и през 2019г. Правителството се опитва да противодейства, включително и подпомагайки неправителствена милиция за самоотбрана. Налице са конфликти и между фулани и фермери – християни, които са на цялата територия на страната.

Пред съда са представени и удостоверения за раждания (оригинал и превод) – на молителя (л.112); на негов брат, К. И. (л.114), [дата на раждане] ; на друг негов брат – Ч. И., (л.116), роден през 2004г.; на още един негов брат – Е. О., (л.118), [дата на раждане] ; на баща му и на майка му (л.120 и л.122), според които и двамата са починали на 01.02.2019г., като са били съответно на 52 и на 49 години.

Представена от пълномощника на жалбоподателя още информация от международната преса (от в.,В.“ и в.,П.“, „л.124-129) за атаки на Б. Х. в щата Б..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Решението на ДАБ е връчено на жалбоподателя на 17.02.2020г., жалбата е подадена чрез административния орган до съда на 20.02.2020г., тоест преди да е изтекъл срокът по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт и съдът дължи произнасяне по същество.

Разгледана по същество, жалба се намери от съда за неоснователна.

В административното производство пред ДАБ и при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.75, ал.1 от ЗУБ - председателя на ДАБ, спазена е предвидената в закона форма, актът съдържа всички изискуеми реквизити. Т. международна закрила лице е своевременно информирано още при започването на производството за правата му, писмено му е разяснена процедурата, по която се подават и разглеждат молбите. Назначен е преводач на посочен от него език (английски), като той е заявил, че няма възражения по превода и го разбира. Решението му е връчено също с участието на преводач. В съответствие с изискването на чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл.58, ал.7 от ЗУБ, е поискано и получено становището на ДАНС по молбата, като отговорът е, че агенцията не възразява на лицето да бъде дадена закрила, в случай, че са налице условия за това.

Конкретното оплакване, че административният орган не разгледал в цялост изложените факти и обстоятелства от бежанската история, се явява неоснователно. Същите са обсъдени в решението, което при това отправя за всяко едно от тях към съответния протокол от интервю и посочва конкретна страница от него.

Представените нови писмени доказателства (актове за раждане) не налагат връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне, каквото е искането на защитника на жалбоподателя, доколкото те не касаят по същество фактите и обстоятелствата от бежанската история и причините на лицето да търси международна закрила. Дори и да се приеме връзката между представените актове и информация за нападение на групировката Б. Х. през първата половина на 2019г., това не променя изискването предоставянето на закрила да е на лично основание, при наличие на лична и непосредствена заплаха за кандидата. Съдът намира, че решението е издадено в съответствие с материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ Република България предоставя статут на бежанец на чужденец, който изпитва основателен страх от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Законното определение за понятието „преследване“ е дадено в чл.8, ал.4 и ал.5 на ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, отказ на съдебна защита, непропорционално или дискриминационно наказателно преследване или наказания. Необходимо е преследването да е характерно не изобщо за страната, а да е било насочено към конкретното лице, търсещо закрила.

Поради това изложеното в бежанската история следва да се преценява конкретно и индивидуално.

В контекста на горната уредба, административният орган правилно е приел, че представената бежанска история на кандидата не обосновава предоставянето му бежански статут. В двете си интервюта пред органа, молителят описва само едно нападение на Б. Х. в града, в който живеел с родителите си – М., щата Б.. Молителят е заявил пред органа, че лично спрямо него не е оказвано насилие. Не твърди да е бил преследван поради религията си или поради етноса си, пола си, принадлежност към социална група или друг признак по чл.8, ал.1 от ЗУБ. Не е съден, осъждан, задържан, не е имал проблеми с властите, включително с полицията или с армията, нито с въоръжени групировки, не е политически активен.

Допълнителни съмнения в достоверността на бежанската история внасят множеството противоречие в нея. Молителят не може да посочи точна дата на нападението и в интервюто си от август 2019г., въпреки малкото изминало време, го отнася към три различни месеци – февруари, март или май същата година. Посочва различен брой братя – двама или трима. Посочва съвсем различна възраст на братята си – 22, 25 и 26 г. (при регистрацията си) и 16 и 14 г. (на второто интервю). Посочва възраст на смъртта на майка си 56г., докато според представения документ тя е била на 49г. Посочва, че щатите Б. и А. са съседни, а всъщност те са в съвсем различни части на страната. На първото интервю заявява, че баща му е бил учител по биология, а на второто – че е бил учител по бизнес науки. Заявява, че в [населено място], щата А., почнали „да се случват същите неща“ (нападенията на Б. Х.), а справките посочват нападения в североизточната и отчасти в източната част на Н.. Молителят е роден в [населено място], в относително мирния според справките щат А., там е издаден и паспортът му. Не може да си спомни точно колко години е живял в [населено място], щата Б., в който са нападенията на Б. Х.. На първото интервю заявява, че актът му за раждане е изгубен, но го представя пред съда. Не толкова убедителна е и историята около изваждането на паспорта и визата му – безплатно, от непознат чужденец, който му дал и пари за из път. Съмнения в мотивите на кандидата внася и факта, че е подал молба за закрила (15.08.2019г.) повече от два месеца след влизането си в България (13.06.2019г.).

С оглед казаното, съдът намира, че оспореното решение е в съответствие с чл.8, ал.1, във връзка с ал.2-5 от ЗУБ и не е налице основание на жалбоподателя да бъде признат статут на бежанец.

Относно отказа за предоставяне на хуманитарен статут, съдът намира, че оспореното решение е правилно и в тази си част и е в съответствие със закона - чл.9 от ЗУБ.

Съгласно чл.9, ал.1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Самият кандидат за закрила не излага твърдения в тази насока. Посочва, че не може да се върне в Н., тъй като няма връзка със семейството си и няма при кого да отиде.

Информацията в общо трите справки (една пред органа и две пред съда) за

ситуацията в Н. също не може да обоснове извод за реална опасност от описаните посегателства. Дори да се приеме, че такава опасност съществува конкретно в щата Б., в североизточните и някои източни щати, това не важи за останалата част от страната. В една от справките се казва, че хората от посочените щати, се разселват в 19 други щати. Съществуващите конфликти фулани – фермери, или свързани с контрола на нефтодобива, LGBTI лицата, трафик на хора, сексуална експлоатация на жени и момичета, не касаят жалбоподателя, който не спада към някоя от изброените групи и не е заявил такива проблеми.

От справките следва и изводът, че в Н. не е налице въоръжен конфликт на цялата територия на страната. Групиранката "Б. Х." извършва акциите си почти изцяло в североизточната част на страната, повечето щати са мирни. Не е налице ситуация на безогледно насилие, която да застрашава кандидата.

С оглед казаното, съдът намира, че административният орган правилно е приел, че не са налице условията и е отказал на чужденеца и предоставянето на хуманитарен статут.

Поради всичко изложено по-горе и на основание чл.172, ал.2, предл. посл. от АПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на У. К. М., с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Н., срещу Решение № 627/06.02.2020г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: